

Drsná sranda

Pozdrav

Milé sestry a milí bratři, přátelé a hosté, vítám Vás na těchto bohoslužbách, slovy apoštolskými:
Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen

Introit: (Žalm 130, 1-4)

1 Z hlubin bezedných tě volám, Hospodine,
2 Panovníku, vyslyš můj hlas! Kéž tvé ucho pozorně vyslechne moje prosby.
3 Budeš-li mít, Hospodine, na zřeteli nepravosti, kdo obstojí, Panovníku?
4 Ale u tebe je odpuštění; tak vzbuzuješ bázeň.

Píseň: EZ 639 – Když ráno slunce vychází nad hory červánků

Modlitba

Pane náš a Otče, děkujeme, že každý den můžeme žít z tvé lásky a dobroty. Děkujeme, že můžeme žít z tvého odpuštění. Díky tobě můžeme začínat každý den nově a lépe. Děkujeme, že ty dáváš našemu životu dobrý směr a dobrou náplň, jsi náš základ, naše pevná půda pod nohama. Ty jsi naše výška i náš rozlet. Ty jsi nebe se sluncem nad naší hlavou, jsi vzduch, který potřebujeme k životu.

Pane, voláš nás k co nejširšímu ohledu a k co nejširší lásce. Poznáváme a vyznáváme, že bez tebe bychom se na cestě lásky dlouho neudrželi. Brzy bychom upadli do pocitu zklamání a marnosti. Přišli jsme dnes, abychom byli obnoveni a posíleni v lásce, víře i naději. Přicházej svým Duchem svatým k nám, buď s námi v našich radostech i smutcích, v našich starostech, v našem přemýšlení o světě, o druhých i o sobě, v našem rozhodování, v našich všelijakých činnostech. Pokorně prosíme, buď s námi nyní a pořád, ty, který jsi se k nám skláníš. Amen.

I. Čtení (Lk 6, 36–42)

36 *Budte milosrdní, jako je milosrdný váš Otec.*
37 *Nesudte, a nebudete souzeni; nezavrhuje, a nebudete zavrženi; odpouštějte, a bude vám odpuštěno.*
38 *Dávejte, a bude vám dáno; dobrá míra, natlačená, natřesená, vrchovatá vám bude dána do klína. Neboť jakou měrou měříte, takovou Bůh naměří vám.*
39 *Řekl jim také podobenství: „Může vést slepý slepého? Nepadnou oba do jámy?”*
40 *Žák není nad učitele. Je-li zcela vyučen, bude jako jeho učitel.*
41 *Jak to, že vidíš třísku v oku svého bratra, ale trám ve svém vlastním oku nepozoruješ?*
42 *Jak můžeš říci svému bratru: „Bratře, dovol, ať ti vyjmu třísku, kterou máš v oku,“ a sám ve svém oku trám nevidíš? Pokrytče, nejprve vyjmi trám ze svého oka, a pak teprve prohlédneš, abys mohl vyjmout třísku z oka svého bratra.*

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

---

Slůvko dětem (lekce 30 -Tvůrčí síla slitování) – D. Gaudynová

Nechte děti, ať se do situace vžijí – a vymýšlejí „tresty“ ..., odplaty.

Píseň: EZ 257 - Děkujem ti, Pane Bože, že nás máš tak rád

Píseň: EZ 612 – Kam v soudu den dáš, co dneska sháníš

Kázání (Mt 7, 1-5)

1 Nesuďte, abyste nebyli souzeni.

2 Neboť jakým soudem soudíte, takovým budete souzeni, a jakou měrou měříte, takovou Bůh naměří vám.

3 Jak to, že vidíš třísku v oku svého bratra, ale trám ve vlastním oku nepozoruješ?

4 Anebo jak to, že říkáš svému bratru: ‚Dovol, ať ti vyjmu třísku z oka‘ – a hle, trám ve tvém vlastním oku!

5 Pokrytče, nejprve vyjmi ze svého oka trám, a pak teprve prohlédneš, abys mohl vyjmout třísku z oka svého bratra.

Milí přátelé,

„**Nesuďte...**“ Jak těžký příkaz! Jak často soudíme, aniž si to vůbec uvědomujeme – při čtení novin, sledování televize, když jdeme po ulici! Dokážeme se dnes dívat na lidi méně přísně?

„**Nesuďte a nebudete souzeni!**“ Není to tak, že co nás nejvíc rozčiluje na druhých, je právě to, co nás rozčiluje i na nás samotných? Nemusíme někdy spolknout nelaskavou poznámku, protože víme, že podobné věci sami také někdy říkáme?

Naše mysl ráda hodnotí druhé a svá hodnocení pak vyjadřujeme i slovně. Člověk umí situace posuzovat, ale neodsuzovat. Ježíšova slova nám připomínají, že nikdo nejsme **perfektní**. Často kritizujeme u druhých právě to, co nemáme rádi u sebe.

Začátek sedmé kapitoly se týká hojnější spravedlnosti. Spravedlnost se v naší civilizaci tradičně spodobňuje jako (obrázek 1) **žena se zavázanýma očima, v jedné ruce váhy a ve druhé meč**. Nechci se nyní zdržovat u jednotlivých atributů, ale u samotného faktu, že této soše říkáme **Spravedlnost**. Proč ne třeba Soudkyně? Nebo Alegorie trestního řízení?

Spravedlnost pro nás znamená soudit – možná neúplatně, nestranně, nepokřiveně a kdovíjak ještě, ale tím už to nenapravíme.

Někde v základech našeho myšlení je, že spravedlivý se vyznačuje tím, že **soudí a moralizuje**. Nanejvýš ještě trváme na tom, že když tento spravedlivý vynáší soudy o všech okolo, tak by sám měl být, pokud možno bezúhonný (takže ho nutíme, aby to předstíral). Toto pojetí spravedlnosti měli bohužel už farizeové. Domnívali se, že čím více se pohoršují nad nespravedlností těch okolo, čím více tepou neřády a nepořádky kolem sebe, tím více jsou sami spravedliví; protože o to přece jde: **vynášet soudy**.

A toto pojetí spravedlnosti jako moralizování, odsuzování a pohoršování se je zakořeněno i v naší kultuře.

Nesoudit zde samozřejmě neznamená vzdát se kritického myšlení. Člověk zajisté má kriticky myslet a usuzovat, a to i v oblasti etiky. Má soudit, co je dobré udělat a co je dobré nedělat. Ale nemá co soudit (a odsuzovat) své bližní. Toto je opět jeden z těch bodů, u nichž lze namítat, že jsou to **hezké ideály**, ale stát podle nich řídit nelze. Ježíš tu ovšem nedává instrukce státním úředníkům pro řízení státu, nýbrž svým učedníkům, kteří jako „*hrstka bláznů*“ budou jiní a budou zpřítomňovat (aspoň tu a tam, přes všechny své slabosti a chyby) **kousky Božího království**.

„*Jak to, že vidíš třísku v oku svého bratra, ale trám ve vlastním oku nepozoruješ?*“

Naštěstí si hned nemusíme představovat zadřenou třísku; může to znamenat cokoli patřičně malého, například smítko. Člověk z tohoto přirovnání nenabízí ošetření zraněného oka, nýbrž zlepšení výhledu. Snaží se, aby chom **prohlédli (prozřeli)** a viděli stejně jako on.

Přesněji řečeno: „*dotyčný bratr*“ jsme my. Toto děláme my, a dokonce i když jsme věřící, že my přece tu svou pravdu vidíme nad slunce jasněji – a ten, s nímž diskutujeme, stále ne, a ne se na to dívat stejně. **On snad musí být slepý!**

Představa, že člověk vykukuje na druhého přes trám a neví o tom, je dosti **absurdní a groteskní**. Představa, že se snažím téměř naslepo nahmatat druhého za trámem, o němž nevím, a chci mu vyndávat z oka smítko, o kterém si naopak myslím, že jsem ho lokalizoval velmi přesně – to je docela **drsna sranda**.

Uvědomíme-li si, že toto přirovnání mluví o našich názorech, o našem pohledu na svět – pohledu v přeneseném smyslu – tak je to pořád ta docela **drsna groteska**, ale bohužel už docela reálná. Je možné, že mi v nezaujatém výhledu brání předsudky jako trám – a stejně jsem ochoten snaživě korigovat drobné nepřesnosti v pohledu svého bližního.

Toto mini-podobenství samozřejmě vychází z toho, že člověk nevidí sám sebe. Tedy: nevidí se úplně a z odstupu, tak jak ho vidí ostatní. V daném případě je zacíleno ještě konkrétněji: **člověk nevidí to, čím vidí**. Nevidí si na svoje vlastní oko. Nemám nezávislou kontrolu svého vidění – a co když vidím špatně? Odsoudím někoho jako černou ovci? Jak mohu někomu mluvit do jeho vidění světa, když nemám kontrolu, zda to moje vidění je správné?

Je to podobenství vlastně jen stručně nadhozené a je tu použito jako ilustrace k tomu, že **nemáme nikoho odsuzovat**. Úvodní výrok dotahuje tak, že nemáme nikoho soudit ani pro jeho názory, pro jeho vidění světa. Neříká se tu, že bychom neměli mít své vlastní, ale to můžeme nanejvýš nabídnout. Nabídnout svůj pohled, pokud někoho zajímá.

Snažme se o vlastní pohled. Ale snažme se vidět dobře; a pokud máme podezření na trám ve svém oku, tak se ho snažme odstranit z výhledu. A pokud máme podezření, že nevidíme přes vlastní práh, tak se ho snažme prvně zamést.

„*Kdo jsem, abych odsuzoval?*“ Nejsme morálně lepší než ostatní a nemůžeme být jejich soudci. Je velice snadné vidět chyby druhých a zůstat slepý ke svým vlastním. Často býváme slepí k vlastním chybám, ale citliví k přestoupením druhých. **Sobě přejeme, druhé posuzujeme**. Je snadnější vidět chybu v druhých než v sobě, a je těžké přiznat si pravdu.

Změna má začít u vlastního prahu, jasným a čestným uznáním si vlastních chyb. **Kdo nechce, nezmění se**. A tak i my bychom měli reagovat na otázku: **A co já s tím?**

Modlitba:

Děkujeme Pane, že nám zjevuješ, jaké vztahy panují ve tvém království. Prosíme tě, dej, abychom byli tvým slovem přilákání k takovému životu, jaký jsi nám ukázal. Amen

Ticho – 30 sekund

Píseň: EZ 314 – Za dar slova, Bože milý, přijmi srdcí našich dík

Ohlášky

Přimluvná modlitba

Laskavý Bože, ty dobře víš, jak je pro nás současná doba obtížná. Vše už trvá dlouho, a přesto to nevypadá, že by se situace měla zlepšit. V těchto dnech se chceme prosit

- za lidi nemocné a zraněné, stůj při nich, ať je jim lépe a mohou se co nejdřív zase vrátit k normálnímu životu.
- Přimlouváme se za vztahy v rodinách, dej trpělivost a snahu vzájemně se chápat.
- Modlíme se i za ty, kteří jsou od sebe odloučeni, nemohou se potkávat a být spolu tolik, kolik by si přáli.
- prosíme tě za ty, kteří klesají pod tíhou života i za ty, kteří zápasí s vlastní těžkou nemocí, starají se o nemocné a docházejí jim síly.
- Za ty, kteří hledají pomoc v těžkostech na špatném místě: ve špatné společnosti, v závislostech na alkoholu, drogách, internetu, ve scestných náboženských představách.
- Prosíme za ty, kteří pomáhají druhým. Dej jim moudrost, sílu, správný směr. Nauč nás vidět břemena, která druzí vláčejí, a hledat cesty, jak jim pomoci.
- Nauč nás obětovat čas, síly, přemýšlení a peníze těm, kteří to potřebují.
- Nauč nás hledat sílu u tebe a v tvé moci a k tobě také odkazovat druhé.
- Bože, děkujeme za každodenní drobné radosti a v tichosti ti předkládáme ty, na které myslíme ve svých srdcích.

Každý ti v tichosti svěřujeme své osobní modlitby...

Prosíme skrze Krista, našeho Pána, ukazuj nám naši vlastní odpovědnost ve zvěstování evangelia a přijmi i tuto naši společnou modlitbu:

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvěť se jméno Tvé. Přijď království Tvé. Buď vůle Tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť Tvé je království i moc i sláva na věky. Amen.

Píseň: EZ 318 – Kdo na kolenou klečí, vídá dál

Slůvko dětí

Posláni (Příslaví 16, 8-9)

8 Lepší je maličko se spravedlností než mnoho výtěžků s bezprávím.

9 Člověk uvažuje v srdci o své cestě, ale jeho kroky řídí Hospodin.

Požehnání (Nu 6,24-26)

Ať Hospodin ti žehná a chrání tě,

ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv,

ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem.

Píseň: EZ 755 - Není lepší na tom světě nežli Boha ctíti